

3. Po trzecie, EASO pozbawiło skarżącą możliwości obrony w ten sposób, że nakazało sporządzić dokument EASO/ED/2015/358 z mocą wsteczną i naruszyło art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. Po czwarte, EASO zniesławiło skarżącą także poza EASO między innymi w ten sposób, że wysłało do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich uzasadnioną decyzję EASO/HR/2016/525, która zawiera bezpodstawny, nieistotny i niepotwierdzony dokument odnoszący się do skarżącej.
5. Po piąte, niezgodne z art. 17 i 19 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej EASO przekazało poufne dokumenty dotyczące skarżącej osobom trzecim, które nie były uprawnione do zapoznania się z tymi dokumentami.
6. Po szóste, EASO naruszyło zasadę spójności akt, jako że prowadziło dwa różne zestawy akt osobowych skarżącej i odmówiło wbrew art. 26 regulaminu pracowniczego urzędników Unii uznania za miarodajne nawet danych w otwartych aktach osobowych.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2017 r. – TK/Parlament

(Sprawa T-446/17)

(2017/C 357/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TK (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji

- stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 26 sierpnia 2016 r. odrzucającej wnioski skarżącej z dnia 28 kwietnia 2016 r.;
- o ile zaistnieje taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 5 kwietnia 2017 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 25 listopada 2016 r.;
- zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia tytułem naprawienia krzywdy skarżącej, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę 25 000 EUR;
- stwierdzenie nieważności decyzji Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 26 kwietnia 2017 r. oddalającej zażalenie z dnia 16 stycznia 2017 r. ze względu na to, że nie naprawił krzywdy skarżącej i zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia tytułem naprawienia krzywdy skarżącej, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę 25 000 EUR;
- obciążenie pozwanego całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zasadnicze zarzuty.

1. Zarzut pierwszy odnoszący się do decyzji z dnia 26 sierpnia 2016 r. i z dnia 5 kwietnia 2017 r. i składający się z trzech części:
 - w zakresie żądania stwierdzenie nieważności decyzji odrzucających pierwszy wniosek z dnia 28 kwietnia 2016 r., pierwszy zarzut dotyczy naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), naruszenia art. 296 TFUE, naruszenia art. 25 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz naruszenia obowiązku staranności;
 - w zakresie żądania stwierdzenie nieważności decyzji odrzucających drugi wniosek z dnia 28 kwietnia 2016 r., pierwszy zarzut dotyczy naruszenia art. 2 ust. 2 załącznika IX do regulaminu pracowniczego i naruszenia art. 41 karty;

— w zakresie żądania odszkodowania strona skarżąca utrzymuje, że decyzje wyrządziły jej krzywdę, której nie można naprawić poprzez stwierdzenie nieważności kwestionowanych decyzji.

2. Zarzut drugi odnoszący się do decyzji z dnia 26 kwietnia 2017 r., dotyczący [naruszenia] art. 41 karty, które zostało popełnione przez pozwanego, a także jego obowiązku uzasadnienia i obowiązku staranności, ponieważ pozwany utrzymuje, że decyzja, którą strona skarżąca zakwestionowała w drodze zażalenia została uchylona i zdecydowano o wszczęciu dochodzenia oraz ponieważ pozwany w związku z tym stwierdził, że nie było żadnego powodu, aby uwzględnić żądanie odszkodowania. Strona skarżąca uważa również, że wykazała, iż poniosła dającą się oddzielić szkodę, która nie może zostać naprawiona przez stwierdzenie nieważności zakwestionowanej decyzji. Zdaniem strony skarżącej do pozwanego należy tym samym nie tylko stwierdzenie nieważności decyzji, o której mowa w zażaleniu, lecz także naprawienie krzywdy.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2017 r. – Eurosupport – Fineurop support/EIGE

(Sprawa T-450/17)

(2017/C 357/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurosupport – Fineurop support Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: M. Velardo, lawyer)

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 8 maja 2017 r. o niewybraniu oferty skarżącego w przetargu EIGE/2017/OPER/04 „Okaleczanie żeńskich narządów płciowych: oszacowanie liczby dziewcząt objętych ryzykiem” oraz decyzji o wyborze oferty innego oferenta i udzieleniu mu zamówienia;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania wraz z odsetkami w wysokości 8 % lub alternatywnie przyznanie rekompensaty wraz odsetkami w wysokości 8 %;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia zasad równego traktowania, przejrzystości, staranności oraz obowiązku przestrzegania poufności, a także oczywistego błędu w ocenie.
2. Zarzut drugi, dotyczący niespójności uzasadnienia decyzji dotyczących oceny oraz naruszenia zasady proporcjonalności przy ocenie oferty skarżącej.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2017 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-474/17)

(2017/C 357/21)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão, J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)